

Ukazni programski jezik `comm`

Spoznali smo aritmetične izraze s spremenljivkami. Spremenljivke smo obravnavali po mačehovsko, saj spremenljivkam ne moremo nastavljati vrednosti, prav tako pa ne moremo ustvariti novih spremenljivk.

V tej lekciji bomo spoznali ukazni programski jezik, ki ima prave spremmljivke, pogojne stavke in zanko `while`.

Po vrsti bomo obravnavali:

- sintakso jezika
- operacijsko semantiko: kako se jezik izvaja
- denotacijsko semantiko: kaj je matematični pomen jezika
- prevajalnik v poenostavljenou strojno kodo

Sintaksa

V prejšnji lekciji smo spoznali aritmetične izraze. Dodali bomo še boolove izraze in ukaze.

Aritmetični izrazi:

```
<aritmetični-izraz> ::= <aditivni-izraz>

<aditivni-izraz> ::= <multiplikativni-izraz> | <aditivni-izraz> + <multiplikativni-izraz>

<multiplikativni-izraz> ::= <osnovni-izraz> | <multiplikativni-izraz> * <osnovni-izraz>

<osnovni-izraz> ::= <spremenljivka> | <številka> | ( <aritmetični-izraz> )

<spremenljivka> ::= [a-zA-Z]+

<številka> ::= -? [0-9]+
```

Boolovi izrazi:

```
<boolov-izraz> ::= true | false |
                     <aritmetični-izraz> = <aritmetični-izraz> |
                     <aritmetični-izraz> < <aritmetični-izraz> |
                     <boolov-izraz> and <boolov-izraz> |
                     <boolov-izraz> or <boolov-izraz> |
                     not <boolov-izraz>
```

Ukazi:

```
<ukaz> ::= skip |
             <spremenljivka> := <aritmetični-izraz> |
             <ukaz> ; <ukaz> |
             while <boolov-izraz> do <ukaz> done |
             if <boolov-izraz> then <ukaz> else <ukaz> end
```

Slovica za aritmetične izraze je enaka kot v prejšnji lekciji in je spisana tako, da vključuje asociativnosti in prioriteto operatorjev. Na primer, aritmetični izraz $x + y + z$ lahko glede na pravila slovnice razčlenimo samo na en način, kot drevo

+
/ \

+ z
/ \
x y

Podobno pravila določajo da je $x + y * z$ enak kot $x + (y * z)$ in ne $(x + y) * z$.

Pravila za Boolove izraze niso tako natančna. Na primer $b \text{ and } c \text{ or } d$ lahko s pravili za boolove izraze račlenimo kot $(b \text{ and } c) \text{ or } d$ ali kot $b \text{ and } (c \text{ or } d)$. Dvojnost pravil lahko odstranimo tako, da navedemo prioriteto in asociativnost operacij. Naštejmo jih od nižje do višje prioritete:

- ; (levo)
- or (levo)
- and (levo)
- not
- + (levo)
- * (levo)

Na primer, or je levo asociativen in ima prednost pred ;.

Primer

Program, ki sešteje števila od 1 do 100 in rezultat shrani v s:

```
s := 0;  
i := 0;  
while i < 101 do  
    s := s + i;  
    i := i + 1  
done
```

Konkretna sintaksa jezika se morda zdi nekoliko nenavadna, a to je do neke mere nebitveno za teorijo programskih jezikov, saj je pomembnejša abstraktna sintaksa. Na primer, zgornji program bi lahko zapisali v Javi takole:

```
s = 0 ;  
i = 0 ;  
while (i < 101) {  
    s = s + i ;  
    i = i + 1 ;  
}
```

Abstraktna sintaksa obeh programov je enaka (vaja: narišite drevo, ki predstavlja ta program).

To *ne* pomeni, da je konkretna sintaksa nepomembna v praksi; navsezadnje so se pripravljeni programerji skregati že zaradi zamikanja kode. V zvezi s tem omenimo [Wadlerjev zakon](#).

Operacijska semantika

Sedaj nadgradimo operacijsko semantiko izrazov še s pravili za boolove izraze in ukaze. Še vedno imamo okolje η , ki spremenljivkam priredi njihove vrednosti, na primer

$\eta = [x \mapsto 4, y \mapsto 10, u \mapsto 1]$

Ker bomo spremenljivkam tudi nastavljali vrednosti, potrebujemo ustrezno operacijo. Če je η okolje, x spremenljivka in n celo število, potem zapis

$\eta[x \mapsto n]$

pomeni okolje η , v katerem je vrednost x nastavljena na n . Primer: če je $\eta = [x \mapsto 10, y \mapsto 5]$, potem je $\eta[x \mapsto 20] \equiv [x \mapsto 20, y \mapsto 5]$.

Semantika malih korakov

Operacijska semantika aritmetičnih in boolovih izrazov

Pravila za aritmetične izraze smo že spoznali zapišimo jih še enkrat:

$$\frac{}{\eta \mid n \hookrightarrow n}$$

$$\frac{\eta(x) = n}{\eta \mid x \hookrightarrow n}$$

$$\frac{\eta \mid e_1 \hookrightarrow n_1 \quad \eta \mid e_2 \hookrightarrow n_2}{\eta \mid e_1 + e_2 \hookrightarrow n_1 + n_2}$$

$$\frac{\eta \mid e_1 \hookrightarrow n_1 \quad \eta \mid e_2 \hookrightarrow n_2}{\eta \mid e_1 - e_2 \hookrightarrow n_1 - n_2}$$

$$\frac{\eta \mid e_1 \hookrightarrow n_1 \quad \eta \mid e_2 \hookrightarrow n_2}{\eta \mid e_1 * e_2 \hookrightarrow n_1 * n_2}$$

Tudi Boolovi izrazi ne predstavljajo večje težave:

$$\frac{}{\eta \mid \text{true} \hookrightarrow \text{true}}$$

$$\frac{}{\eta \mid \text{false} \hookrightarrow \text{false}}$$

$$\frac{\eta \mid b \hookrightarrow \text{false}}{\eta \mid \text{not } b \hookrightarrow \text{true}}$$

$$\frac{\eta \mid b \hookrightarrow \text{true}}{\eta \mid \text{not } b \hookrightarrow \text{false}}$$

$$\frac{\eta \mid b_1 \hookrightarrow \text{false}}{\eta \mid b_1 \text{ and } b_2 \hookrightarrow \text{false}}$$

$$\frac{\eta \mid b_1 \hookrightarrow \text{true} \quad \eta \mid b_2 \hookrightarrow v_2}{\eta \mid b_1 \text{ and } b_2 \hookrightarrow v_2}$$

$$\eta \mid b_1 \hookrightarrow \text{true}$$

$$\eta \mid b_1 \text{ or } b_2 \hookrightarrow \text{true}$$

$$\eta \mid b_1 \hookrightarrow \text{false} \quad \eta \mid b_2 \hookrightarrow v_2$$

$$\eta \mid b_1 \text{ or } b_2 \hookrightarrow v_2$$

$$\eta \mid e_1 \hookrightarrow n_1 \quad \eta \mid e_2 \hookrightarrow n_2 \quad n_1 < n_2$$

$$\eta \mid e_1 < e_2 \hookrightarrow \text{true}$$

$$\eta \mid e_1 \hookrightarrow n_1 \quad \eta \mid e_2 \hookrightarrow n_2 \quad n_1 \geq n_2$$

$$\eta \mid e_1 < e_2 \hookrightarrow \text{false}$$

Vaja: dodaj pravila za =

Vprašanje: ko računamo boolove vrednosti, imamo pri račuanju b_1 and b_2 izbiro:

1. Izračuamo b_1 in b_2 in nato vrednost b_1 and b_2
2. Najprej izračunamo b_1 . Če dobimo false, je vrednost b_1 and b_2 enaka false ne glede na b_2 , zato ga ne izračunamo.

Zgoraj smo uporabili drugo možnost (vaja: kako se to vidi v pravilih?)

Operacijska semantika ukazov

Semantika malih korakov je podana z dvema relacijama:

- relacija $(\eta, c) \rightarrow \eta'$ pomeni: v okolju η ukaz c v enem koraku konča v okolju η' .
- relacija $(\eta, c) \rightarrow (\eta', c')$: v okolju η ukaz c v enem koraku spremeni okolje v η' in se nadaljuje z ukazom c' .

Relaciji sta določeni z naslednjimi pravili:

$$(\eta, \text{skip}) \rightarrow \eta$$

$$\eta \mid e \hookrightarrow n$$

$$(\eta, (x := e)) \rightarrow \eta[x \mapsto n]$$

$$(\eta, c_1) \rightarrow (\eta', c_1')$$

$$(\eta, (c_1 ; c_2)) \rightarrow (\eta', (c_1' ; c_2))$$

$$(\eta, c_1) \rightarrow \eta'$$

$$(\eta, (c_1 ; c_2)) \rightarrow (\eta', c_2)$$

$$\eta \mid b \hookrightarrow \text{true}$$

$$(\eta, (\text{if } b \text{ then } c_1 \text{ else } c_2 \text{ end})) \mapsto (\eta, c_1)$$
$$\eta \mid b \hookrightarrow \text{false}$$

$$(\eta, (\text{if } b \text{ then } c_1 \text{ else } c_2 \text{ end})) \mapsto (\eta, c_2)$$
$$\eta \mid b \hookrightarrow \text{false}$$

$$(\eta, (\text{while } b \text{ do } c \text{ done})) \mapsto \eta$$
$$\eta \mid b \hookrightarrow \text{true}$$

$$(\eta, (\text{while } b \text{ do } c \text{ done})) \mapsto (\eta, (c ; \text{while } b \text{ do } c \text{ done}))$$

Denotacijska semantika

Matematični pomen programa je preslikava, ki sprejme okolje in vrne okolje. O tem ne bomo veliko govorili, povejmo le, da se matematični pomen kode e ponavadi zapiše kot $\llbracket e \rrbracket$.

Na primer, matematični pomen aritmetičnega izraza je celo število. Ko zapišemo

$$\llbracket 42 \rrbracket = 42$$

s tem povemo, da je pomen *niz znakov* 42 število, ki mu po slovensko rečemo “dvainštirideset”. Podobno podamo pomen znaka + z enačbo:

$$\llbracket e_1 + e_2 \rrbracket = \llbracket e_1 \rrbracket + \llbracket e_2 \rrbracket$$

To pomeni, da je pomen *izraza oblike* $e_1 + e_2$ (plus kot znak UTF8) enak *vsoti* (plus kot matematična operacija) pomenov podizrazov e_1 in e_2 .

Pomen programa e v ukaznem jeziku funkcija, ki slika okolja v okolja:

$$\llbracket c \rrbracket : \text{Env} \rightarrow \text{Env}$$

Tu je Env množica vseh okolij. Pomen definiramo takole, kjer smo predpostavili, da imamo že na voljo funkcijo eval, ki izračuna matematični pomen aritmetičnih in boolovih izrazov:

```

$$\begin{aligned}\llbracket \text{skip} \rrbracket(\eta) &:= \eta \\ \llbracket x := e \rrbracket(\eta) &:= \eta[\llbracket x \mapsto \text{eval}(\eta, e) \rrbracket] \\ \llbracket c_1 ; c_2 \rrbracket(\eta) &:= \llbracket c_2 \rrbracket(\llbracket c_1 \rrbracket(\eta)) \\ \llbracket \text{if } b \text{ then } c_1 \text{ else } c_2 \rrbracket(\eta) &:= \llbracket c_1 \rrbracket(\eta) \text{ če } \text{eval}(\eta, b) = \text{true} \\ \llbracket \text{if } b \text{ then } c_1 \text{ else } c_2 \rrbracket(\eta) &:= \llbracket c_2 \rrbracket(\eta) \text{ če } \text{eval}(\eta, b) = \text{false} \\ \llbracket \text{while } b \text{ do } c \rrbracket(\eta) &:= ?\end{aligned}$$

```

Pomen zanke while je še pod vprašajem in se ga na tem mestu ne bomo lotili.

Ekvivalenca programov

Programa sta ekvivalenta, če se v vseh kontekstih obnašata enako. To pomeni, da lahko vedno enega zamenjamo z drugim.

Natančneje, **evaluacijski kontekst** $c[\]$ je del programske kode c , ki ima "luknjo" $[]$. Programska koda A je **ekvivalentna** programski kodi B , če za vse kontekste $c[\]$ velja, da imata $c[A]$ in $c[B]$ enak rezultat in enako spremenjata okolje.

Primer

Programa

```
x := x + 1 ;  
x := x + 2
```

in

```
x := x + 3
```

sta ekvivalentna.

Primer

Programa

```
x := x + 1 ;  
x := x + 2
```

in

```
y := y + 3
```

nista ekvivalentna, saj ju lahko razločimo s kontekstom in okoljem $\eta = [x \mapsto 0, y \mapsto 0]$.

```
x := 0 ;  
y := 0 ;  
[ ]
```

Če vstavimo v luknjo prvi program, bo okolje spremenil v $[x \mapsto 3, y \mapsto 0]$, drugi pa v $[x \mapsto 0, y \mapsto 3]$.

Naloga

Ali je program, ki sešteje prvih 100 števil

```
i := 1 ;  
s := 0 ;  
while i < 101 do  
    s := s + i ;  
    i := i + 1  
done
```

ekvivalentne programu

```
s := 5050
```

Odgovor: nista ekvivalentna, ker drugi program ne nastavi vrednosti i . Ekvivalentno bi bilo:

```
i := 101 ;  
s := 5050
```

Prevajalnik

Implementiramo prevajalnik v strojno kodo. Ogledali si bomo implementacijo v OCamlu, glej programski jezik [comm](#) v [Programming Languages Zoo](#).

Implementirana je razširjena različica jezika, ki ima še:

- ukaz `print`, s katerim lahko izpišemo celo število
- ukaz `new x := e in c`, ki uvede novo lokalno spremenljivko `x` v ukazu `c`.

Prevajalnik za `comm`

Oglejmo si implementacijo (različice) programskega jezika `comm` iz [PL Zoo](#). Tako kot vsi jeziki v PL Zoo, je `comm` implementiran v programskem jeziku OCaml.

Jezik `comm` vsebuje:

- aritmetične in boolove izraze
- spremenljivke
 - deklaracija nove lokalne spremenljivke `let x := e in c`
 - nastavljanje vrednosti `x := e`
- pogojni stavek `if b then c1 else c2 done`
- zanka `while b do c done`
- ukaz `skip`
- sestavljeni ukaz `c1 ; c2`
- ukaz `print e`

Ogledamo si sestavne dele implementacije:

- abstraktna sintaksa je definirana s podatkovnimi tipi v `syntax.ml`
- konkretna sintaksa je opisana v `lexer.mll` in `parser.mly`; uporabimo generator parserjev Menhir
- preprost simulator procesorja z RAM in skladom najdemo v `machine.ml`
- prevajalnik iz `comm` v strojni jezik je v `compile.ml`
- glavni program je v `comm.ml`

Prevajalnik neposredno pretvori program v strojno kodo, ker je `comm` zelo preprost jezik. Prevajanje pravih programskih jezikov poteka preko večih stopenj, z vmesnimi jeziki. Vsak naslednji jezik je nekoliko bolj preprost in bližje strojni kodi.

Na primerih preizkusimo, kako se prevajajo programi.